

І знову дощ і знову знову знову...

Іван Андрусяк

і знову дощ і знову знову знову
ми мовчимо і знову мовчимо
і знову не наважимося немов
глумливий дощ підслухає розмову

і буде реготати цілу ніч
і нас не випускатиме з під'їзду
і довго-довго безборонне місто
печально зазиратиме до віч

шептатиме що є лишень обов'-
язок перед людиною — не більше —
— і навіть вірші — боже — навіть вірші —
— усе що хочеш тільки не любов

і навіть накликатиме біду
і ти — смішна — підказки ті повториш
та я ні слова не скажу натомість
а просто мовчки

в дощ тебе

введу...